

בהר חברון מטיילים
בעקבות החלמוניות

8

קורה
מה

היפים והכנים

6

ברשת

בעקבות הרב צבי נריה זצ"ל

4

מדרור
המייסדים

הרב זוד גודינגר

מנהל מרכז קדם של תנועת 'עזרא'

על הפרשה - וישלח

עולם של תנועה

מסורתיות ומה שכרוך בהן. במסכת כתובות, ישנו קובץ אגדות שעוסקות בתנאים ואמוראים שעזבו את הבית ללימוד של שנים ארוכות, בסופו מציבים חז"ל שוב את אותו מתח - בין התמסרות ואנושיות, אבל הפעם כקונפליקט יהודי-פנימי: "רב יוסף בנו של רבא נשלח על ידי אביו ללמוד תורה לפני רב יוסף - רבו של רבא - פסקו לו שש שנים [שיוכל ללמוד ללא טרדת פרנסה], לאחר שלוש שנים, בערב יום כיפור אמר רב יוסף לעצמו אלך ואראה את אנשי ביתי. שמע אביו שהוא חוזר באמצע התקופה, לקח 'כלי מלחמה' ויצא לקראתו [להחזירו], אמר לו: 'נוכרת

עקב חוזר הביתה אחרי שנים ארוכות. אין ספק שדמותו של יעקב במקרא מעוצבת באופן כמעט בלעדי בתקופה שבה שהה בנכר. לפני כן מסופר עליו רק שהיה 'איש תם יושב אוהלים'. רגע לפני החזרה, במפגש עם עשו, חז"ל מזהים אצל יעקב תהייה קיומית אודות אותן שנים: "ויירא יעקב מאד" ... אמר: כל השנים הללו הוא כיבד את אביו, שמא בא עליי מכות כיבוד אב ואם."

יעקב יודע שהוא עשה מעשים גדולים, אבל חושש מהפספוס של הפרטים הקטנים. העזיבה את הבית מזמנת מאבקים, התמסרות, בירורים, אבל אין בה ביתיות,

זו השנה השביעית בה יוצאת משלחת סטודנטים לתקשורת מאוניברסיטת אריאל לכנס אילת לעיתונות. בסיוע מועצת יש"ע ואגודת הסטודנטים באריאל מגיעים הסטודנטים, אנשי התקשורת של העתיד, ללמוד, לחוות ובעיקר להבין את עולם התקשורת כפי שהוא נראה במציאות. בפאנלים השונים ובערבי המפגש, הסטודנטים נפגשים פנים אל פנים עם עולם התקשורת ומבינים נכון יותר כיצד ניתן להשפיע שם. השבוע בישעמדה - חברי המשלחת משתפים בחוויותיהם מהכנס.

המשך בעמוד הבא >

ירושלים	כניסה	יציאה	חברון	כניסה	יציאה
15:56	17:15	17:12	16:12	17:12	17:12
16:15	17:16	17:14	16:13	17:14	17:14
16:05	17:14	17:17	16:09	17:17	17:17

תזמי השבת

המשך בעמוד 3 <

מומלץ לטייל איתו יחד עם
המדריך החשוב של האזור - התנ"ך

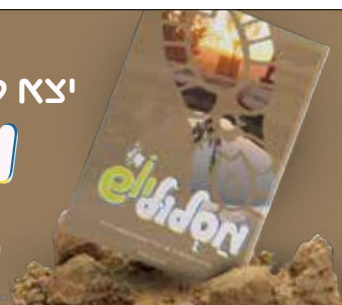
מחיר מבצע לרגל ההשקה 30 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-621 1999 | www.yeshaclick.co.il

* כולל דמי משלוח

יצא לאור
elishon

מדריך הסלולים של
יהודה שומרון ובקעת הירדן

את החברה למצב טוב יותר. היטיב להסביר זאת במשפט יפה העיתונאי בן דרור ימיני: "עיתונאים הם אנשים שיוצרים כמעט כלום על כמעט הכל, ולעומתם דוקטורים יודעים כמעט הכל על כמעט כלום".

כולי תקווה שהאנשים המובילים אותנו בתקשורת יזכו לחכמה (ידע), בינה (ידע ועשייה) ודעת (ידע, עשייה והפנמה) כדי שנוכל לחיות בחברה טובה יותר, אמיתית יותר.

שירה קרישר, 22, שנה ב', מסלול עיתונות

כשאמר לי שנבחרתי למשלחת הסטודנטים לכנס העיתונות באילת התרגשתי. לא ידעתי בדיוק לאן אני הולכת ומה עומד להתרחש, אבל הייתה ציפייה גדולה. עכשיו, כשאני אחרי, אני מסתכלת בחיך ומרוצה. אלו היו ימים שפגשנו אושיות תקשורת, מובילי דעת קהל וכאלו שמכתיבים לנו את סדר היום. שוחחנו, דיברנו, הצטלמנו ושמענו. הכנס והמפגש לימדו אותי המון, החל משיח על הטוויטר, דרך "האם היה צוללות או לא" ועד לפייק ניוז ופוסט אמת. אלו שלושה ימים שהציבו בפניי מראה משולשת, הכוללת: מציאות, תקשורת ואיפה אני בתוך כל הסיפור הזה. שנצליח.

נוי אריאלי, 24, שנה ב', מסלול תקשורת אסטרטגית

כל אדם בשגרת היום יום שלו ומתנהל מול המון אנשים ששונים ממנו בדעותיו או אמונתו, ועדיין מצליחים לנהל חיים נורמליים. אם אני, כאדם בעל ערכים, מצליחה לשים בצד את השוני והכאב שיש לכל אדם ולהסתכל על אותו אדם שעומד מולי כאדם ורק אחר כך על הדעות שלו. למה דווקא התקשורת הישראלית ו/או נבחרי הציבור לא מצליחים לבצע גם את השקפת העולם הזו? למה לא להגיע להסכמה שזה בסדר לריב ולהתווכח או לא להסכים ועדיין לכבד אחד את השני?

בפאנלים בכנס אילת גיליתי עד כמה התקשורת הישראלית מסלפת את הדברים וכמה הצד הימני מצליח מצידו לנהל שיחה ממוקדת, שקולה וחכמה תוך הבאת נתונים. אצלו לא היו דיבורים באוויר. מהכנס הסקתי שלא תמיד צריך להיות צודק, אלא להיות חכם.

דוגמה לכך אביא מספר שופטים, אשר מספר סיפור מקראי על גדעון אשר היה שופט חכם מאוד ולרוב לא נתן לרגשות להשתלט עליו. הוא חטף ביקורת קשה משבט אפרים על כך שיצא למלחמה לבד כיוון שרצה לקחת את ההחלטה לעצמו. בתגובתו אמר משפט מאוד יפה בעיניי: "טוב עוללות אפרים מבציר אביעזר". גדעון הקטין את עצמו למרות צדקתו הוא נהג בחכמה וכך גם נאמר בכתובים: "ותשקוט הארץ ארבעים שנה". משפט אחד, מחשבה ובעיקר חכמה רבה שמנעה מלחמת אחים. הכנס הביא אותי להסיק שבין להיות צודקת לבין להיות חכמה - אני מעדיפה להיות חכמה.

את כמות הכיסאות באותו כנס. אך זה הרבה מעבר לאקשן אינטלקטואלי. כסטודנט לתקשורת הנשלח לייצג את מעונו בזירה זאת אני נחשף לקולוסאום שבו כח המילה והידע הם השולטים. זהו בדיוק המקום להגיע עטוף בדגל ערכים ועקרונות אותם אתה כעיתונאי מייצג ומשמיע את קולך על מנת לשקף את עמדותיך לשבור את הסטיגמות על דגלך והצגת האמת מנקודת זווית בה אתה עומד.

נוי גדו, 24, שנה ג', מסלול עיתונות

כנס אילת לעיתונות זה הזמן בו אפשר לראות את הקרביים של מובילי עולם התקשורת בארץ. זו ההזדמנות לראות קרבות מילוליים בין משתתפי הפאנלים ולראות כיצד כל אחד מהם רואה את התקשורת.

אחת התובנות שלי מהכנס, היא שההשתייכות לעולם התקשורת מאוד דינמית ומשתנה. בכנס ראיתי כיצד נוצרים מצבים שבהם תוקעים מרפקים אחד לשני, ומאידך יושבים יחד לכוס בירה בערב. כסטודנטית לתקשורת זהו הזדמנות פז, בה יכולנו ליצור אינטרקציה ולקבל טיפים לעתיד ולקוות שאולי בעוד כמה שנים אני אהיה אחת ממשתתפות הפאנל.

טל סבג, 23, שנה ג', מסלול עיתונות

כנס העיתונות ה-12 באילת התקיים השבוע. כנס זה מהווה נקודת שיא חשובה בחייהם של אנשי התקשורת, הדוברים וכל שאר אנשי התעשייה הנפגשים יחד לשלושה ימים מרוכזים. השנה לקחתי בו חלק יחד עם עוד סטודנטים לתקשורת מאוניברסיטת אריאל. השתתפות בכנס מהווה אבן דרך משמעותית בחייו של עיתונאי, ובטח בחיינו, כסטודנטים שעוד רגע כבר קופצים למים העמוקים של עולם התקשורת בישראל. אין ספק שכולם שמעו והרגישו אותנו, הסטודנטים, ואף התעניינו בנו. העיתונאים התעניינו בנו, נתנו לנו טיפים וחלקו עימנו את ניסיון חייהם העשיר. תודה רבה למועצת יש"ע. חשוב מאוד לשמר לשנים הבאות את המסורת.

גפן אביטל, 23, שנה ג', מסלול רדיו

לצד כל הדברים היפים שאפשר להגיד על הכנס המכובד, ואפשר, אני יוצאת קצת פחות אופטימית לגבי העתיד שלנו כחברה. שנים של פוליטיקה מתוחכמת ויפה שלכאורה דוגלת בפלורליזם ושיווין זכויות הובילה את החברה שלנו בדיוק לכיוון ההפוך - לשבטיות, מחנאות ופילוג. אני לא אוהבת בדעה פוליטית מובהקת, אבל לגמרי היה אפשר לראות איך דווקא הצד שלכאורה מצטייר כנאור וסובלני, הדוגל בהקשבה ובחמלה הוא הצד הסותם פיות. הוא הצד הלא שוויוני. הוא הצד המפלג. היה נראה כאילו כל אחד מחברי הפאנל עסוק בלהראות עד כמה הוא טוב בהתפלגות ובפילוסופיה ולא עד כמה מהותי לו לנסות להביא

כנס אילת לעיתונות התקיים השבוע בפעם ה-12 בעיר הדרומית. בכנס נטלו חלק אנשי תקשורת מכלי התקשורת השונים, פוליטיקאים ודוברים מכל רחבי הארץ. משלחת הסטודנטים מאוניברסיטת אריאל שהגיעה בסיוע מועצת יש"ע ואגודת הסטודנטים, שיוצגה על ידי סמנכ"ל התקשורת של האגודה אושיראל בן-עמרם, תרמה רבות לדיונים השונים והסוערים שהיו בפאנלים ובמפגשים השונים. בנוסף, נפגשו חברי המשלחת עם אנשי תקשורת בכירים, שישבו איתם למעגלי שיח ונתנו להם כלים לתחילת הדרך. בחרנו להביא מקבץ קצר של רשמים וחוויות של הסטודנטים מכנס אילת הנוגעים בחשיבות ההשתלבות בעולם התקשורת וההשפעה הגדולה של הדור הצעיר על השיח.

לינוי פלוס, 22, שנה ב', מסלול תקשורת אסטרטגית

כנס העיתונות באילת 2018, נפתח בפאנל סוער, בעיקר מצד הקהל, על עצם קיום השבטיות בחברה הישראלית. הדיון, אשר ניסה לשלב את מירב נציגי "השבטים" בישראל הוכיח את עצמו כמגביל. לא ניתן להגדיר את כמות השבטים, ולא ניתן לשייך כמעט ולו אדם אחד לשבט ספציפי אשר מגדיר אותו באופן מושלם. השיח עורר עניין ותגובות קולניות מצד הקהל, והותר חותם אצלנו, הסטודנטים, ואצל חברי הפאנל גם אחרי הפאנל. בשיחה עם אחת מחברות הפאנל, ד"ר צגה מלקו, ניתן היה לשמוע את התסכול בקולה, בעיקר עקב היעדר תרבות הדיון בישראל וחוסר היכולת לשמוע דעה שונה. בעיניי, הפאנל הזה היה המשמעותי ביותר. הוא הוכיח לי עד כמה חשוב לדעת עובדות בשטח לפני שמדברים, עד כמה חשובה הסובלנות וההקשבה ויכולת הדיון. הכנס הציג "את המקום הנוח" של התקשורת הישראלית, אך בכל זאת, שקילת המילים והדעות האישיות הן שהובילו את אנשי התקשורת בכל פאנל. שמחתי על החוויה, למדתי המון והרגשתי כי אכן פגשתי אנשי מפתח בפוליטיקה ובתעשיית התקשורת הישראלית.

חיים גולדיטש, 25, שנה ב', מסלול עיתונות

כנס העיתונות באילת היווה בשבילי מפגש נדיר ומיוחד עם ליבה של העשייה התקשורתית. בנוסף, הכנס חייד אצלי נקודה - עיתונאים ואנשי תקשורת חייבים להיות מבוססים ומלאים בידיע ומידע, ולא רק בנויים על כתיבה, ניסוח וצורת דיבור יפה. ראיתי אנשי תקשורת מכובדים ומוערכים שמדברים מאוד יפה, אך לפעמים ריקים מתוכן. דבר זה גרם לי לרצות להיכנס ולהיות בעצמי עיתונאי מן המניין ולהציב רף וסטנדרט גבוה יותר, משכיל יותר, חכם ומבוסס. כמו כן, אני רוצה להודות לאוניברסיטת אריאל ולמועצת יש"ע על ההזדמנות הכבירה שניתנה לי להציק על עולם התקשורת בישראל מזווית שלא כל סטודנט מקבל.

דור דוד, 27, שנה ג', מסלול רדיו

כנס עיתונות הוא למעשה זירה, אליה מגיעים מתמודדים מכל קצוות הקשת הפוליטית ומכל פלטפורמות המדיה, חמושים בלשון חדה וידע אינטלקטואלי במטרה להתמודד בקרבות שיח אחד מול השני על נושאים העולים בחייו. הנושאים יכולים להיות בעלי משמעות כבדה לאחד, בעוד שלערה זה יהיה דיון משעמם אשר איננו מצדיק

חודש ארגון של תנועת "עזרא" עסק השנה בנושא 'מאה ומעבר': 'מאה' - להכיר טוב יותר את ההיסטוריה ואת המורשת שמתוכה אנחנו פועלים, להרגיש בבית בתנועה, להיות רגישים לדברים הפשוטים, הקטנים, להיות אנושיים ואישיים. ומצד שני, 'מעבר' - לשאוף קדימה, להגדיר את עצמנו לפי העתיד, לדעת שכל מה שהיה הוא רק מסלול המראה למה שנוכל להיות...

שני הכיוונים הללו לא משלימים אחד את השני במין הרמוניה נינוחה, וזו אולי הבשורה הנוספת של "עזרא" - עולם של מתחים, של רצונות מעבר ליכולת המימוש, של ערכים שאינם חד-מימדיים הוא עולם שיש בו תנועה, הפרייה וחיידוש.

ההתנגשות ביניהם מחדדת מתח עצום שמלווה כל מי שמנסה להתקדם באמת, לפרוץ מעבר לגבולות, להיות הכי-טוב שניתן - מתי לשים את העבר מאחור ומתי להתבסס בו, לצמוח מתוכו? האם השאלות הגדולות של החיים הן העניין או שדווקא שימת לב לפרטים הקטנים? מי הדגם למופת למול עיניי - בעלת הקריירה או איש המשפחה?

הגמרא לא מכריעה, היא גם לא מוצאת פשרה. מה זה אומר לנו? שצריך להתמסר וצריך גם להיות ביתי, בסופו של דבר ההכרעה הקונקרטית תהיה דינמית ואישית, ובכל אופן יהיה לה מחיר וחשוב לחוש אותו כדי לא לשכוח את הצד השני.

בוזגתך?! נטרדו במריבה ולא הספיקו להתכונן ליום הקדוש כראוי.

כדרכה של הגמרא, המעשה מובא באופן תמציתי והתיאור המדויק נתון לדמיוננו ופרשנותנו. את הצד של רבא קל להסביר - הוא מאמין ויודע שבלתי אפשרי לגדול בתורה באמת ללא התמסרות מוחלטת של שנים רבות, והוא רואה את התקופה הזו כזמן שחובה לנצל במלואו. אבל גם הצד של רב יוסף יכול להיות 'גדול'. גם הוא אוהב תורה, גם הוא שמח להזדמנות לשקוע ולהשקיע, אבל בערב יום כיפור, לאחר שלוש שנים, הוא פתאום שואל את עצמו - האם אפשרי לשכוח את הנפשות הקרובות אלי ביותר כדי להתעלות רוחנית? וחמור מזה, האם ה' רוצה תהליך כזה?

מועצת בתי העלמין בירושלים ומשרד ירושלים ומורשת מזמינים את הציבור לטקס הדלקת נרות חנוכה בפסגת הר הזיתים

מאירים את הר הזיתים

יום שני, כ"ה כסלו תשע"ט, 03.12.18
נר שני של חנוכה, מלון שבע הקשתות

בתוכנית:

19:15 הדלקת נר חנוכה

ע"י מפקד מרחב קדם במשרת ירושלים
תת ניצב דורון תורג'מן ושוטרי המרחב

דברי ברכה:

מר רן ישי

מנכ"ל משרד ירושלים ומורשת

עו"ד עודד פלוס

מנכ"ל המשרד לשירותי דת

הרב הלל הורוביץ

מנכ"ל מועצת בתי העלמין בירושלים

פעילות חווייתית לילדים

הרצאה מרתקת מפי ד"ר גרשון בר כוכבא

גבורה יהודית בימים ההם ובזמן הזה

כרטיסים: באתר טיקצ'אק *6565
או חפשו בגוגל חנוכה בהר הזיתים תשע"ט
מנה טלפוני: ימים א'-ו' בין השעות 8:00-12:00 יום 055-2436698

הסעות בשעה 18:00 מחניון גבעת התחמושת וחזרה בתום האירוע
הכניסה בעלות 30 ₪ < ילדים בגילאי 4-12 בעלות של 10 ₪
- הרשמה מראש חובה -

הפקה: אגוזאיל

שהיא מודל לחיקוי, אבא שלי היה תלמיד בישיבת כפר הרוא"ה וילד הייתי פוגש את הרב משה צבי נריה בשבתות מחזור של אבא שלי. אני זוכר כבר כילד את ההבנה שהרב נריה הוא דמות מיוחדת ואפילו עשיתי עליו עבודה בבית הספר היסודי. גם אני בעקבות אבא שלי הלכתי לכפר הרוא"ה והספקתי ללמוד אצלו עד כיתה י"א. בזמן הלימוד בישיבה זה היה השנתיים האחרונות של חייו וזכיתי להיות בקשר אישי מאוד איתו מתוקף תפקידי בוועד המחזור, הייתי מגיע להרבה מאוד שיחות איתו ומתווך בין החבר'ה לבין ראשי הישיבה. אני זוכר את הרב ואת הרבנית כדמויות נעימות ומכניסות אורחים. היו לי שיחות רבות עם הרב על כוס קפה, כאשר היה פורש בפניי את השקפות חייו בתורה ובהתיישבות. כתלמיד תיכון אני זוכר את הרב עושה איתו הרבה שיחות על חשיבות ההגשמה וזוכר שתמיד דחף אותנו התלמידים לתורה ועבודה. לאחר החתונה אשתי ואני חיפשנו יישוב קהילתי שיתאים לאופיינו התורני ומלא העשייה הציונית כפי שחונכתי עליו ולמרבה האירוניה הגענו ליישוב על שמו של אחד הדמויות שעיצבו אותי - הרב משה צבי נריה. אגב גם לבני הבכור בחרנו את השם "נריה".

הרב משה צבי נריה האמין כי בני הנוער הם קטר של תהליכים, כזה שברגע שיתחבר למשימה, לערכים ולרעיון. שיידע להביא לידי מימוש. התבונה הזו של הרב נריה הייתה זו שהניעה אותו להקים את מפעל ישיבות ואולפנות בני עקיבא, הוא האמין שמסודות חינוך שכאלה יעניקו את הכלים

בתקשורת למתיישבים וכבר כתבו שהקמת היישוב נכשלה. בנקודה הזו נכנסה תנועת אמנה שארגנה גרעין של חמש משפחות ממרכז הרב שהגיעו לנסות להרים את היישוב. "לא היה לנו כביש סלול", מספרת הרבנית הרשקוביץ, "המים היו מגיעים מפעם לפעם במכליות. בימי החורף כאשר היה גשם ובוץ המשאיות לא היו יכולות להגיע אז נאלצנו לוותר על שטיפת כלים ולקצר זמן במקלחת. בנריה היו חיי הקהילה ויחסי שכנות נפלאים מיום ההקמה, בהתחלה כאשר לא היו כבישים נגישים ולא הייתה תחבורה ציבורית המשפחות היו תלויות זה בזה כדי לצאת מהיישוב. ניהלנו לוח מודעות שבו פרסמו מי נוסע עם מי ואיפה. כבר בהתחלה כשהיישוב הוקם ורוב המשפחות היו צעירות ונאלצו לצאת לעבוד עד השעות המאוחרות התבלטו המאמצים לשלב חיי תורה וקהילה. כיום יש המון שיעורי תורה וכחמש שיעורים של דף יומי במשך היום יש פעילויות לילדים והשיא של היישוב זה יום העצמאות, בו יש טקס מרגש ליישוב נריה. כיום יש ביישוב כ-350 משפחות והיישוב סובל מבעיה, שכל פעם שאנחנו בונים בית ננסת חדש עד שאנחנו זוכים להיכנס אליו כבר לא נשאר בו מקום. ברוך ה' כל חמשת המשפחות שהיו בגרעין המייסד וסירבו לוותר זכות לראות את בניהם מתיישבים גם הם ביישוב".

גם **אבינועם גואלמן** תושב היישוב סיפר כיצד זכה להכיר את הרב נריה ועתה הוא זוכה לגדול ביישוב הממש את חזונו הלכה למעשה: "גדלתי בקיבוץ עלומים וכבר מילדות דמותו של הרב נריה הייתה דמות

"לא רבים יודעים שאחרי פטירת אבי הרב נריה, רבים פנו לאמא שלי בבקשה לקרוא רחובות על שמו", סיפר בנו של הרב צבי נריה, הרב נחום נריה, והוסיף "אמא התנגדה מכיוון שחששה שברחובות הללו תהיה בעתיד עשייה שאינה עוברת בקנה אחד עם דרכו והליכותיו. אבל כאשר פנו ראשוני המתיישבים וסיפרו לה שהם מבקשים לקרוא על שמו יישוב בגוש טלמונים שבבנימין היא נענתה בהתרגשות גדולה וראתה בכך התגשמות דרכו".

הקמת היישוב נריה היא אחד ממפעלי ההנצחה הבולטים והמשמעותיים לזכרו של הרב, אך מסתבר שהדרך ליישוב לא הייתה קלה. **הרבנית ד"ר בת-שבע הרשקוביץ** מראשוני המתיישבים בנריה סיפרה: "במקור הגבעה עליה נמצאת נריה הייתה מיועדת להקמת היישוב טלמון אך ביום שהמשאיות הגיעו עם הקרואנים היה יום גשום ולכן נתקעו בבוץ והחליטו להניח את הקרואנים במקום שבו הם נתקעו. שנתיים אחר כך הקימו את היישוב נריה שבתחילה היה נקרא טלמון ב', אך לאחר כ-7-8 שנים, כשביישוב היו כ-50 משפחות הוחלט להחליף את שם היישוב לנריה על שם הרב משה צבי נריה זצ"ל שרבים מתושבי היישוב היו מתלמידיו".

הגרעין הראשוני של היישוב נריה כלל מספר משפחות גרעין ממעלה לבונה ועוד כמה משפחות מירושלים. בשל קשיים רבים, בעיקר מבחינת תשתיות, רוב המשפחות נטשו את היישוב ונשארו רק חמישה משפחות חזקות ואמיצות. אז, לעגו

הנכונים לבני הנוער של הציונות הדתית כדי לממש את המשימות הגדולות של דורנו, בניין ארץ ישראל והאדרת התורה. מי שמבקש להבין עד כמה מחובר היה הרב למשימות האלה נכון שיקרא את מה שאמר כשהיה על ערש דווי: "קר לי! תחממו אותי בדברי תורה! תאחזו בארץ ישראל ובקדושתה. תנו לי להגיד שלום לארץ ישראל ולהיפרד ממנה באהבה, בשמחה וברצון. קדושה אני מבקש. קודש קודשים אני מבקש. תנו לי קדושת ארץ ישראל, תנו לי קדושת אהבת ישראל, תנו לי הרגשת קדושת ארץ ישראל. תנו לי הרגשת קדושת עם ישראל!" לאחר מכן קרא פעמיים "שמע ישראל" ועצם את עיניו.

הרב נריה, שהוביל את המאבקים למען ההתיישבות נגד פינוי ימית והסכמי אוסלו האמין בכל כוחו כי התנגדות שכזו יכולה לנבוע רק מתוך מנהיגות רבנית ולכן לאורך השנים ביקש הרב נריה לבנות שדרת מנהיגות רוחנית-רבנית. במסגרת העשייה החינוכית שלו הצליח לגדל תחת שרביטו לא מעט מדמויות המפתח המוכרות לנו כיום, בהן: הרב חיים דרוקמן, הרב דב ליאור, הרב צפניה דרורי, הרב חנן פורת, הרב זלמן ברוך מלמד, הרב יעקב אריאל, הרב יונה גודמן, הרב יעקב פילבר ועוד רבים אחרים. לאורך השנים ניתן היה לזהות את טביעות האצבע של אותה מנהיגות במאבקים השונים למען יישוב הארץ ולכן בני משפחתו ממשיכים את המשימה גם היום.

את המשימה לפעול למען בניית הנהגה רוחנית מקרב הציונות הדתית לקחו על עצמם בנו של הרב, הרב נחום נריה, ונכדו, הרב יצחק נריה. במסגרת זו הקימו את

מצטיינים בקרן "אחד לאחד" וביקש מהם להוציא אל הציבור את התורה שאותה הם לומדים. "זכות גדולה היא לעמוד ולגדל תורה דווקא כאן בארץ הקודש. אני מודה על הזכות שלכם לעמוד כאן ולעודד גדולי תורה ולדאוג לדור הבא. ויש לי את הזכות לעמוד מול עמלי תורה שנותנים את הכוח והיכולת לעם ישראל לזכות ולעסוק בתורת ה'", אמר הרב והוסיף, "אני מבקש מכל אחד ואחד מכם להפיץ תורה. אין לנו את הזכות להשאיר אותה אצלנו ועלינו ללמד אותה לשאר האנשים. כאשר יהודי מרגיש קשר לבית המדרש שהסבא רבא שלו למד את אותה סוגיה בגמרא זו נקודה שמשייכת את כולנו", סיכם. מבחינת בני משפחתו של הרב, משימת ההתיישבות ומשימת ההנהגה הרוחנית הן העיקריות במורשת שהותיר אחריו הרב צבי נריה שהשבוע יציין יום פטירתו.

ביום שלישי הקרוב, י"ט כסלו (27.11) יום פטירתו של הרב משה צבי נריה תקיים קרן 'אחד לאחד' יום התרמה מיוחד לפרויקט 'מאה האברכים המצטיינים'.

קרן "אחד לאחד" ששמה לעצמה מטרה לאתר מאה אברכים מתוך עולם הישיבות המשתייכות לכיפות הסרוגות ולסייע להם כלכלית באמצעות מלגות קיום על מנת שלאברכים אלה יתאפשר להמשיך ולכבוש את ספסלי בית המדרש. הרב יצחק נריה הסביר את הצורך בהקמת הקרן: "ההנהגה הרוחנית העשירה, אותה יצר סבי הרב משה צבי נריה זצ"ל, היא בגילאי השמונים, ונדמה שבנוף הציבורי הצטמצמה משמעותית השדרה והיא מונה מעט מידי. הנתון הזה לא מתיישב עם העובדה שאנחנו שולחים את הבנים שלנו אל הישיבות ומעודדים אותם לשבת בבתי המדרש. נדמה לי שהמיעוט הזה דורש מאיתנו, ממשיכי דרכו של סבי, לקום ולעשות מעשה ומתוך זה בחרנו להקים את קרן 'אחד לאחד' בתקווה שהעצמת מאה אברכים בולטים, מתן תגמולים ומלגות קיום ייבנו מתוכנו בני הכיפות הסרוגות הנהגה רבנית שתדע להכווין אותנו לחיי תורה ועבודה, התיישבות, מעורבות בציבוריות והכל מתוך חיי הלכה". בחודש ניסן האחרון השתתף הרב הראשי לישראל הרב דוד לאו בשיעור עם האברכים

היפים והכנים

פנים אל פנים? מדוע התקשורת המרוחקת מאחורי המסכים ומרוחקת כפליים דרך מדיית מרכזיות ולא אישיות עדיפות על פני קפיצת ערב אלי הביתה ושיתת על הדברים על פרלין שוקולד וכוס קפה.

ולאחר המון מחשבות הבנתי שאם יש משהו ללמוד מהסיפור הזה זה שלפעמים צריך להיות בסדרה. ללכת לדבר על הדברים כאילו אנו מודעים ואולי כך לעורר באמת את המודעות הכמה שיותר פנימית. ובאמת כאשר נוצר מתח עם מכרה קרובה ודווקא היא פנתה לדבר איתי, לא מסמסתי את השיחה באמירה שטחית שהכל בסדר אלא ישבנו ללבו מה הפריע לי ומה הפריע לה. ולאחר שיחה של רבע שעה (באמת שזה לא דורש הרבה יותר מזה. אולי שונדה ריימס מבינה משהו בנפש האדם) יכולתי להבין מה הניע אותה לומר משהו שאני נפגעתי ממנו ואפילו להזדהות ולחוש רחמים כלפיה, בעוד היא האזינה בקשב לסיבה בגינה נפגעתי והבינה איך זה נראה מהצד שלי. זה לא קסם וזה דורש המון המון מאמצים, אבל זה בהחלט שווה את זה. לא רק אווירה נקייה יותר מול אחרים, אלא בעיקר הסתכלות פנימה מה מפריע לי, מה מניע אותי וכיצד אפשר לשפר מערכות בכל תחומי החיים.

ואני מודה שזה מאמץ נפשי ולא מול כל אחד בא לי להתאמץ ככה, אבל במעגלים הקרובים בוודאי כדאי להתחיל. במקום לראות רק חלק מחתיכות הפאזל לשבת יחד לגלות את החתיכות של אחד ולנסות להרכיב יחד תמונה שלמה של מציאות יפה יותר.

מאשר לתת להם להתפתח. מאידך, אנשים רבים גם לא מסוגלים לקבל גישת תקשורת כזאת ומעדיפים להתעלם מעשרות המילים שנשלחים על כלבים ביישוב משל כלבם קשור לחצר הבית עשרים וארבע שעות מאשר לקבל שיחת שכנים כזאת שתגרום להם לחוש מאויימים.

באותו האופן גם ביחסים הקרובים יותר איננו יודעים בכל פעולה שלנו מה מניע אותה. אני יודעת אם אני מתרגזת על בן הזוג שלי בשל איזשהו שחזור יחסים כלשהם מבית הוריי או אם אני לוחמת למען זכויות נשים כי באיזשהו אופן אחת מאמהות במשפחה הופלתה בשל מינה ולכן עד היום אני לוחמת את מלחמותיה ללא מודעות. בדרך כלל כשאני מתרגזת אני עושה את זה כי משהו מרגיז אותי וכשאני לוחמת למען משהו אני עושה את זה כי אני מאמינה בזה וזה מניע אותי לפעול. הלוואי והייתי יודעת מה מניע כל פעולה שלי כלפי עצמי וכלפי הסביבה. ובעצם, אולי הלוואי שלא. אולי הרובד השטחי בו אנו פועלים גורם לנו לרוץ הלאה בחיים שלנו בלי עקבות של בחינה יום יומית מדוקדקת אחר המעשים שלנו. אבל לשבת בסוף יום ולנתח את מכלול המעשים שלי היום ולהבין מה גרם לי לדבר כך אל הילדים שלי או אל עמיתה בלימודים, היה דווקא יכול להיות נחמד.

אני לא חיה בסרט. וגם לא בסדרה. גם אני מתקשה מאוד מאוד ליצור קשר בלתי אמצעי ולשוחח באופן ישיר על עניינים שמפריעים לי, אבל אני יודעת שברוב המקרים זה הדבר הנכון ביותר לעשות. לא מזמן עשיתי איזה משהו שחששתי שיפגע בכמה אנשים (לא ספציפיים אז לא היה לי את מי לשאול) אך הוא עבר בשקט מופתי. חיכיתי יום יומיים, שבוע שבועיים ולאחר חודש שאיש לא פנה אלי באותו נושא, הסקתי שמה שקרה לא פגע באיש אחרת מישהו כבר היה בא לומר זאת. ואז לאחר חודש וחצי הדבר התפוצץ בקול רעש גדול במדיה מרכזית מול עשרות אנשים בהלבנת פנים קשה מבחינתי. וישבתי וקראתי דברים שכתבתי עלי אנשים שיום קודם חיכו אלי ברחוב ובירכו אותי לשלום ותהיתי למה לכל הרוחות, למה לא יכולתם לומר משהו

על חטאי אני מתוודה היום - אני אוהבת לצפות בסדרות. אוהבת לצפות בפנטזיה בלתי אפשרית של מציאות שלעולם לא תקרה. והכוונה היא כמובן לא לזה שהבחור הנחשק מתאהב בבחורה שחולמת עליו מרחוק או שתמיד איכשהו הכל מסתדר, כי זה - אם נהיה כנים - קורה הרבה גם במציאות. הדבר הבלתי מציאותי המרכזי בסדרות (הרבה יותר מאשר סרטים בעיני) זה השיח הפתוח והזורם שיש לכל דמות עם כל דמות. אם יש תסבוכת רגשית בתחילת הפרק הרי שעד סוף הפרק כבר ידברו עליה באופן פתוח והכל יבוא על מקומו בשלום. תסביכי הורה-ילד נפתרים תוך חמש דקות של עימות אמיץ, תסבוכות בנישואים לוקחים נניח שניים שלושה פרקים אבל לכל אורך הזמן הזה כל אחד יודע בדיוק מה הבעיות שלו ומה הבעיות של העומד מולו וכל אחד מודה בחולשות שלו באזני השני בטבעיות ובפתיחות.

והרבה יותר פנטזיונרי מזה - כל אחת מהדמויות יודעת בכל שלב של חייה בדיוק מהן נקודות החולשה שלה, מה הגורמים בחייה שהניעו אותה לפעול כפי שהיא פועלת וכיצד פעולה מסוימת שקרתה בגיל חמש היא זו שמשפיעה כעת על כל מערכות היחסים שלה. ניתן לחשוב שכולם שם בטיפול קבוע הכולל את כל הסוגים - קוגניטיבי, פסיכיאטרי, מוח אחד, וכל דבר שטרם הומצא. חלום.

הרי אין דבר יותר רחוק מהמציאות מאשר דרמטיות יום יומית כזאת. במציאות שלנו איננו מתעמתים עם שכנים, הורים, בני משפחה ולפעמים גם בני זוג. אם יש עימות אז הוא בדרך כלל מאוד שטחי ומדבר על הבעיה שצפה על פני השטח ולא על הגורם לה. למשל הרבה יותר קל לכתוב במייל היישובי שיש צרכים של כלבים על הדשא עשר פעמים מאשר לבוא אל המשפחות שמשחררות את הכלב שלהן ולומר להן פעם אחת פנים אל פנים - כואב לי הזלזול שלכם וחוסר ההתחשבות במרחב הפרטי שלי אליו הכלב שלכם חודר שוב ושוב. אנשים יעדיפו אלף פעם תקשורת מרוחקת שלא נוגעת מאשר לבוא לשוחח בשפה פשוטה על הדברים שמפריעים ולראות האם ישנה אפשרות לגשר על הדברים במהירות

שליחי הציפור שלכם
מבית מקור ראשון
 רוצים להפיץ אלפני בני אב בציפור הדתית?
איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום באלפי בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הכנסת ובירכונים דתיים
- דיור ישיר בכל רחבי הארץ

לרשותנו מאגר ממוחשב של כל בתי הכנסת במלל - רשימת גבאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד

לא קיבלת העלונים? צור קשר ל- 9248-8908518
לפרטים: יוסי בן הדור - 052-8908518
 yossib@makorrishon.co.il

מה יקרה

מרוץ בניה ה-13 בקרני שומרון / כ"ב בכסלו 30 בנובמבר

מרוץ לזכרו של רס"ן בניה ריין ז"ל במספר מקצים: מרוץ 10 ק"מ ו-5 ק"מ, מרוץ עממי לבתי ספר, נשים הולכות 5 ק"מ, מרוץ עגלות עממי 1 ק"מ. ההרשמה למקצים המקצועיים באתר [realtiming](http://realtiming.com) בלבד ולשאר המקצים במתנ"ס בטלפון: 09-7920201. הזנקה ראשונה בשעה 9:00.

מרוץ דודו במושב כרמל / כ"א בכסלו 29 בנובמבר

המרוץ המסורתי לזכרו של דודו ויינברג הי"ד יוזנק השנה ממושב כרמל. המרוץ, באורך 10 ק"מ, הזנקת גברים בשעה 14:15, הזנקת נשים בשעה 14:25. ניתן להזמין מראש שבב ריצה וחולצת דרייפיט באתר realtiming.co.il. לפרטים: 052-8119555

ערב הוקרה לפצועי צה"ל ותפגעי פעולות האיבה באפרת / כ"ג בכסלו 1 בדצמבר

מצדיעים לגיבורים שלנו - הצגה: חוזר הביתה עם אסי צובל. סיפורו של אמן ולוחם המגייס את הרגישות, התקווה וההבת החיים שבו כדי להצליח ולנצח את המלחמה גם אחרי שהיא נגמרה. ההצגה מבוססת על סיפור אמיתי. לאחר ההצגה יתקיים פאנל בהשתתפות מטפלי מרכז חוסן עציון. מחיר: 10 ₪. כניסה ללא תשלום לאנשי כוחות הביטחון ומתנדבי החירום באפרת. לפרטים: 02-9932936

חמישי | 29 בנובמבר

תמיד יש עוד דרך

מאיר

תנועת ישראל שלי מזמינה אתכם לחשוב מחדש על הסכסוך הישראלי-פלסטיני.

אחרי עשרות שנים של פתרונות מדיניים הרי-אסון, ועדת האינטרס הלאומי תציג על בימה אחת שלל רעיונות, מחשבות וצעדים חדשניים, ששמים בראש סדר העדיפויות את מדינת ישראל והאינטרסים שלה.

ועידת האינטרס הלאומי

חשיבה חדשה על סכסוך ישן

כ"ט בנובמבר 2018

להזמנת כרטיסים בכ"ט שקלים בלבד חפשו בגוגל: ועידת האינטרס הלאומי

15:00	התכנסות
16:00	דברי ברכה: מר הרצי מקוב פרופ' ישראל אומן מר חננאל דורני
16:20	פתיחת הוועידה - מהו האינטרס הלאומי? נב' שרה העצני-כהן
16:45	אז מה קץ? השר נפתלי בנט
17:00	חשיבה חדשה מימין ומשמאל ראש בראש: ח"כ איתן כבל וח"כ אמיר אוחנה
17:45	אז מה קץ? השר גלעד ארדן
18:00	כיבוד וארוחה קלה
18:30	הזווית הבטחונית: ראש בראש: ראש השב"כ לשעבר עמי איילון ואלוף (במיל') גרשון הכהן
19:20	הזווית המדינית: העתיד המדיני של ישראל - חשיבה מחודשת אחד על אחד: שרית אביטן-כהן מראיית את השר לשעבר גדעון סער
19:40	הזווית הדיפלומטית: מר דניאל פייפס
20:00	מודלים: חשיבה חדשה על סכסוך ישן פאנל בהשתתפות: מר צביקה האוזר, תא"ל (מיל') אמיר אביבי, ח"כ בצלאל סמוטריץ'
21:00	סיום

בשיתוף: **מקור ראשון**

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

אמר כי "הנכסים הטבעיים המקופלים בחבל יתיר רבים ומיוחדים ואנו פועלים לחשוף את הציבור הרחב לקסם המקומי. הר חברון הוא הצפון של הדרום, לשמחתי אנו מצליחים למשוך יותר ויותר תושבי הדרום, באר שבע והסביבה לבלות אצלנו".

ממשיכים בדרכם אלפי תלמידי מכינות, אולפנות, ואנשי כוחות הביטחון השתתפו השבוע בצעדת הוקרה לפצועי צה"ל ונפגעי פעולות איבה שהתקיים באתר שילה הקדומה במועצה האזורית בנימין **4**. הצעדה יצאה מדרך עמיחי ובמהלך הדרך התקיימו מפגשי שיח עם פצועי כוחות הביטחון ונפגעי איבה ולאחריו פעילות ערכית וחוויתית יחד עם ארגון קק"ל וארגון 'זהות'. הצועדים סיימו את מסלול ההליכה באורך של 5 ק"מ עד אתר שילה הקדומה. ראש המועצה **ישראל גנץ** אמר: "בנימין, שנמצאת בליבה של ההתיישבות, תמיד זוכרת ומחבקת את החיילים העושים ימים כלילות למען בטחון התושבים ואת אלה שנפגעו ומסרו את נפשם למען ההתיישבות ובזכותם אנו כאן. צוואת הנפלים ונפגעים זה החיבור האמיתי לארץ ישראל".

תומכים בחיילים תלמידות אולפנת אמית' עלי זהב יצאו בימי הגשם בשבוע החולף והגישו לחיילים המוצבים בשומרון ערכות מרקום לימים הקרים. במסגרת יוזמות חסד מגוונות בהן לוקחות חלק התלמידות, הן ארזו והכינו בעצמן ערכות של מרקום בצירוף מכתבי תודה וחילקו אותן לחיילים השומרים על היישובים בהם הן מתגוררות **5**. ראש האולפנה **לאה שטינמץ**: "החינוך לחשיבה על הזולת והכרת הטוב הוא הבסיס החינוכי בו אנו מאמינים ואלינו אנו שואפים לחנך באולפנה".

שאתר אינטרנט שכל מטרתו לבנות גשרים בין בני אדם ממדינות שונות, בחרה לשרוף גשרים בשם חרם אנטישמי במהותו".

עושים סדר פעילות פקחי ארגון TIPH בחברון הגיעה לדיון מיוחד במליאת הכנסת שהחליטה על דיון מעקב בוועדת חוץ וביטחון בדרישה לקבלת תשובות מכלל הגורמים. אחרי החשיפות האחרונות בדבר פעילות והתנכלות פקחי TIPH לתושבי היישוב היהודי בחברון, נדרשה הכנסת לעסוק בסוגיה. בדיון הצעה לסדר מיוחד שהגיש ח"כ **מיכאל מלכיאלי** מש"ס נדרשה הממשלה להגיב כיצד היא מתכוננת להתייחס לפעילות החתרנית והאנטי ישראלית שנחשפה. סגנית שר החוץ ח"כ **ציפי חוטובלי** הגיבה בשם הממשלה והודתה כי מדובר בכוח אשר מראש נועד להיות זמני וכי הדוחות התקופתיים אותם הם מעבירים מלאים ביקורת בעיקר על מדיניות ישראל. "פניתי לראש הממשלה בעניין הזה במכתב ובפנייה בעל פה, והבאתי בפניו את כל הנתונים הקשים", אמרה **חוטובלי**, והוסיפה, "העברתי לו את המלצתי שלא להאריך את המנדט של TIPH. אני מאוד מקווה שכן יהיה" **2**.

יוצאים לטייל מאות חלמוניות ועשרות מטיילים פקדו בשבועות האחרונים את שבילי יער יתיר ביוזמת תיירות חבל יתיר. הפרח העונתי והיפיפה חוזר לפרוח מידי שנה לקראת החורף למשך שבועות בודדים והשנה פריחתו הצהובה מילאה את היער. לאור הפריחה המוגברת הפיקו תיירות חבל יתיר וקק"ל שני ימי סיורים מודרכים ללא תשלום עבור הקהל הרחב **3**. לצד הסיורים הרגילים, יצא גם סיורי אופניים ביער המטיילים נהנו גם מהדרכה בעתיקות שביער יתיר חורבת ענים ושביל המתקנים החקלאים. ראש המועצה האזורית הר חברון **יוחאי דמרי**

בואו לנפוש ראשי הרשויות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן זועמים על החלטת האתר להשכרת דירות Airbnb להחרים ולהסיר את הצימרים שהופיעו באתר ושמוקמים ביהודה ושומרון. האתר הסביר בהודעה שהוציא השבוע כי "נכון לנו כעת לא לפרסם את הצימרים שבשטחי הגדה בגלל הסכסוך הישראלי-פלסטיני" **1**. בעקבות כך דרש שר התיירות **יריב לוין** מהנהלת Airbnb לבטל את ההחלטה המפלה להסיר מהאתר דירות מהיישובים ביהודה ושומרון. בהנחיית השר החל משרד התיירות לגבש צעדים מידיים להגבלת פעילות החברה בכל הארץ. במקביל הנחה השר **לוין** את הנהלת משרדו להוציא לפועל תוכנית מיוחדת לעידוד התיירות והלינה בדירות נופש בכל רחבי יהודה, שומרון ובקעת הירדן. במועצת יש"ע הגיבו אמרו: "חברה שאין לה מניעה להשכיר דירות בדיקטטורות ברחבי העולם ובמקומות שאין בהם זכר לזכויות אדם, נטפלת למדינת ישראל, זה נובע מאנטישמיות או מכניעה לטרור, או משניהם יחד". ראש אגף קשרי חוץ במועצת יש"ע וראש המועצה המקומית אפרת **עודד רביבי** אמר כי "היתרון של האתר היה היכולת להפגיש אנשים, לגרום לשיח ולשאלות ולא רק לעשות כסף. ההחלטה עושה עוול למתיישבים, מהווה כניעה לקיצוניים ותתברר כשגויה וכמרחיקה את השלום". ראש מועצת בית אל **שי אלון** אמר: "שוב מתבצעת סלקציה ביהודים, זה לא חדש ואנחנו לא מתרגשים מהחרם הפעם מצידה של Airbnb. אני קורא לישראלים בואו לנפוש ביהודה ושומרון, לנפוש כאן משגע האוויר צלול והאירוח טוב יותר מהרבה מקומות שאתם מכירים". ראש המועצה האזורית גוש עציון **שלמה נאמן** אמר: "אני רואה בחומרה רבה את העובדה

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il

הפצה: מקור ראשון - יוסי 18-89085 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן

תמונות: מדוברות בנימין, Adir.sh, Adam Bar, דוד סאלם, תמר שוגרט, תומר יעקובסון, דוברות נריה **הפקה:** יש שחר **הפקות** בע"מ

לתגובות: Lishka@myesha.org.il • אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע** ביהודה ושומרון וחבל עזה רמת הגולן 55, ירושלים 02-6211999 טלפון פקס 02-6516662

מועצת היישובים היהודיים

www.myesha.org.il